

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Antoci Maria în numele condamnatului Alexeev Dumitru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe,

Alexeev Dumitru Xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în mun. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.07.2018 – 18.10.2018 (prima instanță);
2. 13.11.2018 – 21.01.2019 (instanța de recurs);
3. 22.03.2019 – 05.06.2019 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 18 octombrie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Alexeev Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 30000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 84 Cod penal, s-a dispus că pedeapsa de 76 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, neexecutată din pedeapsa totală de 130 ore muncă neremunerată în folosul comunității, stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 05 iunie 2018, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, se va executa de sine stătător.

De asemenea, a fost admisă solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Alexeev Dumitru cheltuielile judiciare legate de întocmirea tichetului Drager și dispusă încasarea din contul lui Alexeev Dumitru cheltuielile judiciare în mărime de 21 lei 77 bani.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Alexeev Dumitru la 29 mai 2018, în jurul orei 00:30, a condus automobilul de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare xxxxx, pe str. Milescu Spătaru intersecție cu str. Ginta Latină din mun. Chișinău, deținând permis de conducere de

categoria respectivă nr. xxxxx din 20 decembrie 2017, încalcând prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,37 mg/l, care potrivit art.134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile condamnatului Alexeev Dumitru au fost încadrate de prima instanță în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu recurs de către avocatul Antoci Maria în numele condamnatului Alexeev Dumitru, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea ce ține de aplicarea pedepsei, cu stabilirea lui Alexeev Dumitru a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și cu aplicarea art. 79 Cod penal, fără ai aplica pedeapsa complementară de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, iar în rest sentința să fie menținută.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- condamntul și-a recunoscut vina în cele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală;

- infracțiunea săvârșită de inculpat este ușoară, iar în speță sunt prezente următoarele circumstanțe atenuante, căința sinceră a condamnatului, comportamentul lui în cadrul urmăririi penale cât și în prima instanță, ce relevă atitudinea conștiincioasă a inculpatului față de fapta comisă și urmările acesteia;

- sursa de existență a acestuia este venitul provenit din munca prestată în calitate de șofer, iar instanța de judecată urma să țină cont de starea materială a acestuia, cu atât mai mult că inculpatul și-a dat acordul de a executa pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, astfel în privința acestuia sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal;

- aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității este echitabilă, proporțională faptei prejudiciabile și va influența la corectarea persoanei vinovate, or inculpatul și-a făcut concluziile necesare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2019, a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Totodată, instanța de recurs a notat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea probelor acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu -

din punct de vedere al coroborării lor, ce determină că Alexeev Dumitru a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa aplicată instanța de recurs a notat că judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar pedeapsa aplicată este proporțională cu infracțiunea săvârșită. De asemenea, instanța de recurs ordinar a considerat că la caz nu se poate coborî pedeapsa aplicată sub formă de amendă la limita de jos, deoarece inculpatul anterior a comis o infracțiune în domeniul transportului, fiind în stare de ebrietate la volan.

Totodată, instanța de recurs a indicat că pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pentru componența de infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal este o pedeapsă obligatorie, respectiv, aplicarea sau neaplicarea acesteia nu este lăsată la aprecierea instanței de judecată (spre deosebire de art. 264 alin. (1) Codul penal, sancțiunea căruia este formulată în alți termeni). La fel, careva circumstanțe excepționale care să determine aplicarea art. 79 Cod penal, în vederea excluderii pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de recurs nu a stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs a conchis că prima instanță a respectat criteriile de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, și respectiv, a aplicat condamnatului Alexeev Dumitru o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Subsidiar, instanța de recurs a menționat că conform art. 442 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs. La caz, pedeapsa amenzii este o pedeapsă mai puțin restrictivă (și implicit mai ușoară) decât pedeapsa muncii neremunerate. Prin urmare, instanța de recurs a atestat că recursul nu poate fi admis nici din motivul că s-ar agrava situația inculpatului în propriul apel, iar acordul inculpatului de a-și agrava situația nu poate constitui temei pentru derogarea de la norma menționată.

4. Decizia instanței de recurs este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Antoci Maria în numele condamnatului Alexeev Dumitru, solicitând casarea parțială a acesteia și a sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care, în privința lui Alexeev Dumitru să-i fie aplicate prevederile art. 79 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse cu munca neremunerată în folosul comunității fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În argumentarea recursului în anulare, recurentul invocă că:

- alin. (1¹) art. 79 Cod penal, prevede că poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin. (1), iar în speță infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor ușoare, inculpatul a conștientizat cele săvârșite, căindu-se sincer de săvârșirea infracțiunii comise;

- ținând cont de starea materială dificilă în familia dată, de a-i stabili condamnatului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pentru care acesta și-a dat acordul la executare.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen.

Din textul recursului în anulare, Colegiul penal atestă că recurentul nu indică prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, dar contestă hotărârile judecătorești, manifestându-și dezacordul cu pedeapsa principală sub formă de amendă amendă și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, și solicită aplicarea în privința condamnatului Alexeev Dumitru prevederile art. 79 Cod penal, și stabilirea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În acest context, se notează că conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental, care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate în acest sens, fără a respecta

astfel cerința prevăzută de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or la criticile recurentului s-a dat răspuns prin decizia atacată și acestea nu pot afecta soluția adoptată de instanța de recurs, care a devenit irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

6. În consecință, Colegiul penal conchide că recursul în anulare, declarat nu întrunește cerințele de formă și conținut, prevăzute de art. 455 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală și se declară ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Antoci Maria în numele condamnatului Alexeev Dumitru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Alexeev Dumitru XXXX**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 iunie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor